

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobkyně:

KOVO HRBÁČEK s.r.o., IČO: 26367262,
se sídlem Močerady 32, 345 61 Močerady,
zastoupena JUDr. Miroslavem Zamíškou, advokátem,
se sídlem Na Příkopě 957/23, 110 00 Praha,

proti

žalovanému:

Krajský úřad Plzeňského kraje,
se sídlem Škroupova 1760/18, 306 XC Plzeň,

za účasti

osob
zúčastněných
na řízení

- 1) **Obec Močerady**,
se sídlem Močerady 50, 345 61 Staňkov,
- 2) **CETIN a.s.**, IČO: 04084063,
se sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2021, č. j. PK-RR/4243/21,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 25. 11. 2021, č. j. PK-RR/4243/21, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to k rukám jejího zástupce,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

JUDr. Miroslava Zamišky, advokáta.

III. Osobám zúčastněným na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Rozhodnutím ze dne 31. 8. 2021, č. j. 1949/2021/SÚ, sp. zn. 1023/2021/SÚ, ve znění opravného usnesení ze dne 9. 9. 2021, č. j. 2125/2021/SÚ (dále též jen: „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), Městský úřad Staňkov (dále též jen: „správní orgán I. stupně“) rozhodl I. podle § 169 odst. 3, 5 a 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále též jen: „stavební zákon“) o povolení výjimky z obecných požadavků na využívání území z § 24a odst. 2 písm. d) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále též jen: „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), pro umístění stavby vrtané studny pro zásobování objektu hasičské zbrojnice vodou umístěné na pozemku p. č. X v k. ú. X ve vzdálenosti 9,5 metru od veřejné komunikace, II. podle § 94p odst. 1 stavebního zákona o schválení stavebního záměru na stavbu hasičské zbrojnice včetně vrtané studny a vodovodu, domovní čističky odpadních vod a přípojky kanalizace, dešťové kanalizace včetně nádrže na dešťovou vodu, plynové přípojky, přemístění elektrického měření a zpevněné plochy na pozemcích p. č. XA a X v k. ú. a obci X a stanovil podmínky pro umístění záměru a provedení stavby.
2. Žalobkyně, coby vlastník sousedícího pozemku p. č. XB v k. ú. a obci X (dále též jen: „pozemek p. č. XB“), proti tomuto rozhodnutí brojila odvoláním, které však žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 11. 2021, č. j. PK-RR/4243/21, sp. zn. ZN/498/RR/21 (dále též jen: „napadené rozhodnutí“), zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Obsah žaloby

3. Žalobkyně svou žalobu rozčlenila do celkem pěti žalobních bodů, přičemž první z nich nazvala „Nerespektování stávajícího vjezdu na pozemek parc. č. XB“. V něm uvedla, že s touto námitkou se správní orgán I. stupně nevypořádal. K jejímu vypořádání došlo až žalovaným v napadeném rozhodnutí, ten však nehodnotil právní posouzení správního orgánu I. stupně, ale předložil vlastní hodnocení dané námitky zcela nad rámec úvah správního orgánu I. stupně. Žalovaný tak nepřípustně suploval činnost správního orgánu I. stupně, navíc v napadeném rozhodnutí hodnotil další podklady, aniž by bylo řádně doplněno dokazování a žalobkyni dána možnost vyjádřit se k novým podkladům pro rozhodnutí. Napadené rozhodnutí tak spočívá na zcela nových skutečnostech, argumentech a podkladech. Tím byla žalobkyně fakticky zkrácena na svém právu na dvojinstanční posouzení věci a předvídatelnost správního rozhodnutí. Bylo zasaženo do práva žalobkyně na spravedlivý proces a práva na odvolání, když nemohla uplatnit příslušné námitky a reakce v rámci svého odvolání, když to již bylo podáno.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se s touto námitkou žalovaný vypořádal zamítavě *de facto* s odůvodněním, že pozemek p. č. XB není v současné době oplocen, přičemž žalobkyně aktuálně žádá o povolení umístění oplocení a nových vrat, dále že nelze určit,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

že vjezd na pozemek p. č. XB je stávající, jak tvrdí žalobkyně, a obec Močerady ani příslušný silniční správní úřad nesouhlasí s připojením pozemku p. č. XB na místní komunikaci ze strany stávající i nově povolené hasičské zbrojnice.

5. Pozemek p. č. XB není oplocen, žalobkyně žádá o povolení umístění nového oplocení a vrat, jelikož má na pozemku záměr vybudovat výrobní a skladovací halu. Tento záměr je ve střetu s protichůdnými zájmy obce Močerady a jejím do značné míry účelovým jednáním sledujícím a preferujícím vlastní zájem – výstavbu hasičské zbrojnice. Konstantní zamítavý postoj obce Močerady k záměru žalobkyně je dán skutečností, že obec Močerady v daném místě plánovala stavební záměr schválený napadeným rozhodnutím.
6. Jelikož výstavba samotné haly na pozemku p. č. XB nebyla žalobkyni doposud povolena, chtěla alespoň realizovat menší přípravné práce ve formě nahrazení původního nevyhovujícího oplocení modernějším oplocením a v této souvislosti též nahrazením stávajících vjezdových vrat na pozemek p. č. XB z pozemku č. X.
7. Původní oplocení pozemku p. č. XB včetně vjezdových vrat zde přitom historicky existovalo po velice dlouhou dobu. Odstranění stavby č. p. XC, která na tomto pozemku dříve stála, nemohlo mít vliv na existenci vjezdu na pozemek. Pokud je vjezd potřeba pro obsluhu příslušného pozemku, k jehož zpřístupnění slouží, důvod jeho existence je dán bez ohledu na to, zda se na tomto pozemku nachází nějaká stavba či nikoli.
8. Právo umístění, resp. využívání tohoto vjezdu navíc muselo být žalobkyní eventuálně též již vydrženo, neboť v její prospěch v takovém případě svědčí i doba, po kterou byl příslušný vjezd v dobré víře užíván jejím právním předchůdcem.
9. Dokumentace označená jako „Historické letecké snímky Plzeňského kraje (www.plzensky-kraj.cz), snímky z roku 2015, 2017“, které zmínil žalovaný, nebyla formálně provedena k důkazu a netvoří tak součást správního spisu, natož aby byla žalobkyni dána možnost se k takovým podkladům vyjádřit. Navíc z těchto materiálů nelze potvrdit závěry žalovaného, jelikož letecké snímky mají s ohledem na výšku jejich pořízení mizivou výpovědní hodnotu zejména z důvodu rozsáhlého stínu nacházejícího se na nejrelevantnější části pozemku p. č. XB.
10. Námitka žalobkyně byla žalovaným účelově a neoprávněně zlehčena, nebyla řádně vypořádána a odůvodnění jejího vypořádání trpí nedostatkem relevantních důvodů jejího nezohlednění. Hrozí faktické znemožnění dalšího užívání stávajícího vjezdu na pozemek p. č. XB, jelikož by byl po realizaci stavebního záměru zakryt v potřebné šířce novou stavbou hasičské zbrojnice.
11. Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že napojení na pozemek p. č. XB je možné kolmo z místní komunikace nikoli přes plochu občanské vybavenosti a městskou zeleň, a to se souhlasem silničního správního úřadu OÚ Močerady. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně má povědomí o tom, že ani vlastník ani silniční správní úřad nesouhlasí s připojením pozemku p. č. XB ze strany stávající i nově povolené hasičské zbrojnice. Žalobkyně považuje takové vyjádření žalovaného v napadeném rozhodnutí za absurdní, mimo jiné proto, že silniční správní úřad je fakticky správním orgánem obce Močerady, tedy osoby zúčastněné na řízení, v jejíž prospěch bylo napadené rozhodnutí vydáno.
12. Žalobkyně v tomto směru odkázala na vyjádření Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 8. 10. 2018, sp. zn. ZN/2158/DSH/18, v němž je uvedeno, že v řízení o rozhodování o obnově oplocení vjezdových vrat na pozemek p. č. XB v předchozích fázích této věci není obecní úřad Močerady coby silniční správní orgán příslušný k vydání závazného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stanoviska pro územní řízení o umístění stavby „Oplocení parcely č. 118, XB v k. ú. X“. V případě nesouhlasného stanoviska obce Močerady se jedná spíše o vyjádření obce jako vlastníka okolních nemovitostí nebo jako obce, na jejímž území má být záměr uskutečněn. Dlouhodobý záměr obce Močerady a Sboru dobrovolných hasičů Močerady není relevantním důvodem k zamítnutí povolení připojení či k povolení úpravy stávajícího připojení žalobkyně.

13. Z tohoto stanoviska následně vycházel i žalovaný ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 11. 10. 2018, č. j. PK-RR/3607/18, o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí žádosti žalobce v územním řízení (umístění plotu a vjezdových vrat). Z výše uvedeného tak plyne, že názor resp. souhlas obce Močerady či jejího správního orgánu nemůže mít jakoukoli závaznost.
14. Žalovaný tak fakticky přiznal stanovisku obce Močerady, resp. jejího zastupitelstva a silničního správního úřadu, větší relevanci, než jakou mu přiznávají právní předpisy. Tím nedostatečně vypořádal námitky žalobkyně, což mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Žalovaný vůbec neposuzoval důvodnost této námitky a vyšel pouze z tvrzení obce Močerady. Žalobkyně má zároveň za to, že došlo k porušení zásady legitimního očekávání, jelikož závěry žalovaného odporují závěrům, stanovisku a právnímu posouzení, které žalovaný dříve zastával v rámci řízení vedeného pod sp. zn. ZN/362/RR/18.
15. Jako druhou z námitek žalobkyně vznesla „Nesplnění ochranných pásem inženýrských sítí v místě vjezdu na pozemek žalobce parc. č. XB“. S touto námitkou se správní orgán I. stupně vypořádal pouze částečně, jednak co do navrhovaného vedení dešťové kanalizace a jednak co do rozšíření volného prostoru před pozemkem p. č. XB.
16. Žalovaný k této námitce v napadeném rozhodnutí uvedl, že vjezd na pozemek p. č. XB není stávající, tudíž je neopodstatněná námitka omezení vjezdu z hlediska nosnosti. V zeleném pásu se v sousedství pozemku p. č. XB nachází kanalizační přípojka ČOV do kanalizace BT 300. Kanalizační přípojka bude uložena v hloubce cca 1 m dle platných právních předpisů a normových hodnot pro umístění stavby mimo komunikaci. Napojení na BT 300 bude též mimo komunikaci. Dle žalobkyně je tak zřejmé, že žalovaný vycházel prakticky a výhradně z výsledku svého vlastního hodnocení předchozí námitky vztahující se k existenci vjezdu na pozemek p. č. XB. I v tomto případě tak žalovaný nahradil nepřipustným způsobem činnost správního orgánu I. stupně, neúplně zjistil skutkový stav a poměry v daném území a nezohlednil schvalovaný záměr z pohledu zákonných požadavků na ochranná pásma inženýrských sítí v místech, kde historicky i nadále dochází k průjezdu vozidel.
17. Inženýrské sítě tak mohou v čase podléhat zvýšenému poškození, což pak vyústí v nutnost jejich oprav, čímž může být žalobkyně s ohledem na jejich umístění dále omezena v užívání pozemku p. č. XB a dále by obec Močerady mohla vznášet vůči žalobkyni nároky na náhradu škody z titulu takového poškození, když by tvrdila, že k němu došlo v důsledku provozu a dopravy žalobkyně. Žalobkyně je tak přesvědčena, že v rozsahu vypořádání této námitky je napadené rozhodnutí nezákonné a zároveň ji potenciálně zkracuje jejich subjektivních právech.
18. Třetí žalobní námitku žalobkyně nazvala „Schvalovaná stavba je ze své jižní strany umístěna pouze 0,9 m (s přesahem střechy o dalších 0,45 m) od hranice pozemku žalobce parc. č. XB“. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že stavba bude umístována ve vzdálenosti 0,9 m od hranice pozemku p. č. XB, přičemž přesah střechy umístované stavby činí 0,45 m + osazení okapového žlabu. Odstup umístované stavby od pozemku p. č. XB bude

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

fakticky činit necelých 40 cm.

19. Tato námitka sama o sobě vyvrací tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že ověřil, zda lze provádět údržbu stavby. Dle něj je toto zajištěno, jelikož stavba se nachází na otevřené ploše návsi a přístup k ní je ze všech stran volný. Tato skutečnost je v rozporu s § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Žalovaný se pak už vůbec nevypořádal s možným rušením vlastnického práva žalobkyně předpokládanými emisemi, kterými bude stavba a její užívání působit ve vztahu k nemovitostem ve vlastnictví žalobkyně.
20. Žalovaný ani správní orgán I. stupně se nezabýval souladem umísťované stavby s požadavky § 23 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Dle odstavce 2 tohoto ustanovení nesmí být znemožněna zástavba sousedního pozemku. Umístěním stavby schválené napadeným rozhodnutím přitom dle žalobkyně dojde a trvale bude docházet ke znemožnění zástavby pozemku p. č. XB. Žalobkyně poznamenala, že umístění schválené stavby významně komplikuje jí dlouhodobě požadované umístění oplocení, ale též např. samotného záměru nové haly na pozemku p. č. XB.
21. S ohledem na první žalobní námitku, postup žalovaného zároveň způsobuje, že se žalobkyně se svými stavebními záměry na pozemku p. č. XB může sama dostat do rozporu s ustanovením § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., které přikazuje, aby se stavby podle jejich druhu a charakteru umísťovaly tak, aby bylo umožněno jejich napojení na pozemní komunikace, které musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích; podle druhu a charakteru stavby pak musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky.
22. Umísťovaná stavba nerespektuje požadavky na ochranu vlastnického práva žalobkyně. Žalobkyně je také dotčena na svém právu, aby poměry v území, v němž se její majetek nachází, byly změněny pouze v zákonných mezích a zákonným způsobem.
23. Žalovaný se tak nedostatečně vypořádal z námitkami žalobkyně, přičemž takový postup způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Navíc zhodnocení souladu umísťované stavby s požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb. bylo provedeno zcela nedostatečně, napadené rozhodnutí je tak v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
24. V další z námitek zvané „Projektová dokumentace nesplňuje požadavky vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů“ žalobkyně v první řadě konstatovala, že součástí této námítky byl od počátku též odkaz na skutečnost, že úroveň základové spáry umísťované stavby není v nezáměrné hloubce dle příslušných norem, a tím není zajištěna požadovaná stabilita umísťované stavby.
25. Žalobkyně zcela odmítá tvrzení žalovaného, že tato námitka nemůže mít vztah k ovlivnění vlastnických práv k sousedním pozemkům. Žalobkyně má však za to, že s ohledem na vzdálenost umísťované stavby od pozemku p. č. XB může mít narušená statika umísťované stavby z důvodu nesplnění norem vztahujících se k úrovni základové spáry naopak zcela zásadní vliv na její vlastnické právo ve smyslu potenciálních negativních zásahů. Řádné nevypořádání této námítky představuje rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy, v konečném důsledku také působí zásah do práv žalobkyně.
26. Dokumentace předložená obcí Močerady není v souladu s ustanovení § 1d a přílohy č. 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, jelikož není ani zdaleka úplná. Přitom platí, že pokud není k žádosti o vydání společného povolení připojena dokumentace dle

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

této vyhlášky, řízení o žádosti stavebníka správní orgán zastaví, případně přeruší a vyzve jej k doplnění nezbytných náležitostí. Správní orgán I. stupně však ani k jednomu z těchto postupů nepřistoupil a nerespektoval tak zákonnou dikci.

27. V poslední námitce „Není řešena likvidace dešťových vod ze zpevněných ploch navrhované stavby (zejména odvod pozůstatků ropných a chemických produktů)“ žalobkyně uvádí, že se s touto námitkou žalovaný vypořádal nedostatečně. Žalovaný ostatně sám přiznává možnost volného odtoku dešťových vod ze zpevněných ploch do rybníka. Žalovaný dále uvedl možnost vlivu odtékajících vod na pozemek p. č. XB, když uvedl, že směrem k tomuto pozemku se nachází pás zeleně se schopností vsaku dešťových vod. I tímto způsobem je tak napadené rozhodnutí způsobilé zasáhnout do práv žalobkyně, jelikož připouští jednání, které by objektivně bylo v rozporu s právními předpisy.

Vyjádření žalovaného

28. Ve svém vyjádření k podané žalobě odkázal žalovaný na obsah odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Dále konstatoval, že námitka nerespektování stávajícího vjezdu na pozemek p. č. XB byla vypořádána v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů. Žalovaný postupoval v odvolacím řízení v souladu se správním řádem, když argumentačně doplnil správním orgánem I. stupně provedené vypořádání námítky uplatněné v řízení před správním orgánem I. stupně, se kterým se věcně ztotožnil. Tento postup je možný, jelikož rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadené rozhodnutí tvoří jeden celek.
29. K námitce nesplnění ochranných pásem inženýrských sítí v místě vjezdu na pozemek p. č. XB žalovaný uvedl, že s touto námitkou se řádně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, stejně jako správní orgán I. stupně, který tak učinil v odůvodnění svého rozhodnutí. I u této námítky platí, že žalovaný nenahradil rozhodovací činnost správního orgánu I. stupně, pouze svými slovy vypořádal uplatněnou námitku, kterou se zabýval již správní orgán I. stupně.
30. Ohledně vypořádání námítky týkající se vzdálenosti jižní strany schvalované stavby od hranice pozemku p. č. XB a námítky, že projektová dokumentace nesplnila požadavky dle vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, žalovaný uvedl, že se oba správní orgány s těmito námitkami ve svých rozhodnutích vypořádaly.
31. Námitku neřešení likvidace dešťových vod ze zpevněných ploch navrhované stavby (zejména odvod pozůstatkových ropných a chemických produktů), vznesla žalobkyně až v rámci odvolacího řízení, přičemž ji žalovaný vypořádal z úřední povinnosti.

Posouzení věci

32. Ve věci soud rozhodl bez jednání, přestože žalobkyně projevila zájem o jeho konání. Soud totiž v napadeném rozhodnutí shledal vadu, která odůvodnila jeho zrušení i bez jednání (k tomu viz níže bod 47 tohoto rozsudku). Konání jednání za takové situace by bylo neefektivní, neboť by jen zvyšovalo náklady řízení, aniž by se na řešení věci mohlo cokoli změnit.
33. V prvním žalobním bodu „Nerespektování stávajícího vjezdu na pozemek parc. č. XB“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

uplatnila žalobkyně několik dílčích námitek.

34. Předně pokud jde o tvrzení žalobkyně, že se žalovaný ve svém vypořádání předmětné otázky neomezil toliko na hodnocení příslušného právního posouzení správního orgánu I. stupně, ale jeho právní posouzení sám rozšířil, nelze v tom shledávat žádnou vadu. Právní úprava odvolání ve správním řízení (§ 81 a násl. správního řádu) je vybudována na principu neúplné apelace. To vyplývá jednak z právní úpravy obsažené v § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož odvolací správní orgán přezkouvává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkouvává jen v rozsahu v odvolání uplatněných námitek, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem, jednak ze způsobů, kterými může odvolací správní orgán o podaném odvolání rozhodnout. Podle § 90 odst. 1 správního řádu přitom přichází do úvahy nejen rozhodnutí kasační [§ 90 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu], ale i rozhodnutí měnící napadené rozhodnutí [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu] a konečně také rozhodnutí, kterým je napadené rozhodnutí potvrzeno za současného zamítnutí podaného odvolání [§ 90 odst. 5 správního řádu]. Toto jsou možnosti typické právě pro apelační princip, které by nebyly možné, pokud by odvolací správní orgán nemohl doplnit dokazování, a tedy i podklady pro vydání rozhodnutí, což ale zjevně může, protože to plyne právě z § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.
35. Za takové situace však nelze trvat na tom, že by odůvodnění rozhodnutí o odvolání mělo být omezeno toliko na posouzení zákonnosti, eventuálně i správnosti odvoláním napadeného rozhodnutí na binární škále, neboť takové omezení by neumožňovalo odvolacímu správnímu orgánu splnit jeho zákonné povinnosti přezkoumat napadené rozhodnutí v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu. Způsob rozhodování, o kterém žalobkyně hovoří, je typický pro opravné prostředky vybudované na zásadě kasační, ale to není případ odvolání ve správním řízení, jak už soud shora uvedl.
36. Ostatně je možno v této souvislosti poukázat na dlouhodobě ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž je úkolem odvolacího, resp. rozkladového orgánu právě zejména reagovat na odvolací, resp. rozkladové námitky, přičemž je třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Bylo by ostatně procesně zcela neefektivní, aby byly možnosti odvolacího správního orgánu omezeny tak, jak by to plynulo z kasačního principu, neboť důsledkem takové úpravy by bylo opakované rušení rozhodnutí správních orgánů I. stupně, a tedy i celkové prodloužení doby řízení. Ani pro účastníky řízení by taková úprava nebyla efektivní.
37. Lze tedy uzavřít, že toliko tím, že žalovaný doplnil v napadeném rozhodnutí úvahy správního orgánu I. stupně, nemohlo dojít k porušení procesních práv žalobkyně. V projednávané věci ani nemůže jít o případ tzv. ztráty odvolání, tj. procesní situace, ve které by odvolací správní orgán změnil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž by účastníci již nemohli vůči takové změně brojit řádným opravným prostředkem. Takové situaci obecně brání úprava obsažená v § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, každopádně v nyní řešené věci ke změně rozhodnutí správního orgánu I. stupně vůbec nedošlo, to bylo totiž žalovaným potvrzeno při současném zamítnutí odvolání podaného žalobkyní.
38. Žalobkyně dále uvedla, že postupem žalovaného došlo k situaci, kdy napadené rozhodnutí částečně spočívá na skutečnostech, argumentech a podkladech zcela nových, dle žalobkyně částečně neprovedených, na které neměla možnost ve správním řízení řádně reagovat. Uvedla tak poté, co z napadeného rozhodnutí citovala část odůvodnění obsaženou na

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

straně 6 napadeného rozhodnutí.

39. Tato dílčí námitka žalobkyně je důvodná.
40. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobkyně v průběhu správního řízení opakovaně vznášela námitku týkající se jí tvrzeného nerespektování stávajícího vjezdu na pozemek p. č. XB. Tato námitka byla obsažena již v prvních námitkách, které žalobkyně uplatnila dne 8. 6. 2021 v písemné podobě. Tehdy žalobkyně namítla (podtržení bylo obsaženo v námitkách): „Nově navržená stavba nerespektuje stávající vjezd na pozemek p. č. XB. Vjezd nebyl nikdy zrušen a stavba znemožňuje příjezd na náš pozemek.“ V rozšířené verzi byla tato námitka uplatněna i v rámci námitek datovaných dne 16. 7. 2021, které byly dle prezenčního razítka správnímu orgánu I. stupně doručeny dne 23. 7. 2021 (podtržení bylo obsaženo v námitkách): „Nově navržená stavba nerespektuje stávající vjezd na pozemek p. č. XB. Vjezd nebyl nikdy zrušen a stavba znemožňuje příjezd na náš pozemek. Opět upozorňujeme na původní vjezdová vrata (jak je mj. naprosto zřejmé z historického leteckého snímkování např. z roku 2012).“
41. Správní orgán I. stupně tuto námitku ve svém rozhodnutí vypořádal takto: „*Stavební úřad posoudil tuto námitku na základě podkladu – koordinačního situačního výkresu, ve kterém je znázorněno prostorové uspořádání předmětné stavby hasičské zbrojnice. Vzdálenost nově navrhované stavby od sousedního pozemku parc.č. XB k.ú. Močerady západním směrem je 4,5 m. Navíc po celé délce uvedeného pozemku na jeho severní straně, směrem k rybníku, se nachází místní komunikace. Stavba je navržena v dostatečném odstupu od sousedního pozemku parc.č. XB k.ú. Močerady. Původní vjezd již není v terénu znatelný, vrata byla odstraněna a účastník řízení Jan Hrbáček požádal u stavebního úřadu o vydání územního rozhodnutí o umístění nové stavby oplocení včetně vjezdových vrat.*“
42. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak žalobkyně uvádí (podtržení bylo obsaženo v odvolání): „6. Nově navržená stavba nerespektuje stávající sjezd/vjezd na pozemek p. č. XB. Sjezd nebyl nikdy zrušen a stavba znemožňuje příjezd na náš pozemek. Opět upozorňujeme na původní vjezdová vrata (jak je mj. naprosto zřejmé z historického leteckého snímkování např. z roku 2012) – navazuje na naše odvolání proti usnesení č. j. 1732/2021/SÚ, zn.: 1477/2021/SÚ ze dne 22. 7. 2021.“
43. Žalovaný uvedenou odvolací námitku vypořádal v napadeném rozhodnutí tímto způsobem: „*Ad 6. Předně vypořádání se s touto námitkou musí odvolací orgán konstatovat, že tato námitka podaná ze stany fyzické osoby Jana Hrbáčka je v rozporu s § 94n odst. 3 stavebního zákona, neboť pozemek parc. XB v k.ú. Močerady je ve výhradním vlastnictví společnosti KOVO HRBÁČEK s.r.o.. Pozemek parc. č. XB v k.ú. Močerady není v současné době oplocen. Jak je uvedeno v této námitce v současné době vede stavební úřad pod spis zn. 1477/2021/SÚ územní řízení na umístění oplocení včetně vjezdových vrat. Usnesením čj. 1732/2021/SÚ stavební úřad přerušil toto územní řízení a vyzval žadatele k doplnění rozhodnutí o připojení nemovitosti, případně rozhodnutí o úpravě připojení sousední nemovitosti včetně vyřešení připojení na stávající dopravní infrastrukturu. Toto usnesení bylo odvolací orgánem potvrzeno a z odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu je zřejmé (str. 6 rozhodnutí čj. PK-RR/3064/21), že požadavek na stanovisko příslušného silničního správního úřadu, kterým je v tomto případě obecní úřad, je opodstatněný. Dále zde odvolací orgán konstatuje že, nelze s jistotou říci, že vjezd na pozemek parc. č. XB je stávající, neboť je zde oprávněný předpoklad, že tento vjezd na pozemek s odstraněním stavby čp. XC rodinného domu na pozemku zanikl spolu s ním. Několik let byl tento pozemek volně přístupný, což si lze ověřit na webových stránkách Historické letecké snímky Plzeňského kraje (www.plzensky-kraj.cz),*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

snímky z roku 2015, 2017. Obec Močerady, jejíž obecní úřad je příslušným silničním správním orgánem ve věci připojení k místní komunikaci, ve svém vyjádření k odvolání též uvádí, že předmětný vjezd na pozemek parc. č. XB v k.ú. X zanikl spolu s odstraněním rodinnému domu čp. XC. V žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby spis zn. 1477/2021 sama společnost KOVO HRBÁČEK s.r.o. uvádí, že žádá o umístění stavby „oplocení parcely č. 118, XB v k.ú. X, ocelového pletivo v délce 131,5 m, včetně kovových sloupků a ocelových vrat v šířce průjezdu 6m“, tzn. že i sám odvolatel (společnost KOVO HRBÁČEK s.r.o.) žádá o umístění vrat jako stavby nové. K připojení pozemku parc. č. XB v k.ú. X se vyjádřil silniční správní úřad OÚ Močerady dne 29.01.2021 v rámci řízení o odstranění staveb provedených bez opatření stavebního úřadu spis zn. 21/2021/SÚ. V písemnosti ze dne 29.01.2021 je uvedeno, že napojení pozemku parc. č. XB je možné kolmo z místní komunikace nikoli přes plochu občanské vybavenosti a městskou zeleň, se souhlasem silničního správního úřadu OÚ Močerady. Společnost KOVO HRBÁČEK s.r.o. má prokazatelnou povědomost o tom, že ani vlastník ani silniční správní úřad nesouhlasí s připojením pozemku parc. č. XB v k.ú. X ze strany stávající i nově povolené hasičské zbrojnice.“

44. Z citované pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí je tedy zřejmé, že žalovaný své skutkové závěry zmiňuje tyto podklady: 1) usnesení č. j. 1732/2021/SÚ, kterým bylo zmíněné územní řízení přerušeno, 2) usnesení Krajského úřadu Plzeňského kraje č. j. PK-RRE/3064/21, kterým bylo potvrzeno usnesení o přerušení zmíněného územního řízení, 3) snímky pozemku p. č. XB z let 2015 a 2017 dostupné na webové stránce Historické letecké snímky Plzeňského kraje (www.plzensky-kraj.cz), 4) vyjádření obce Močerady k odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Prvé dva zmíněné podklady mají zjevně pocházet ze správního spisu vedeného zřejmě u správního orgánu I. stupně ve věci územního řízení na umístění oplocení včetně vjezdových vrat sp. zn. 1477/2021/SÚ. Skutečnost vedení tohoto územního řízení je evidentně známá jak žalobkyni (odkazuje na něj v žalobě), tak žalovanému, což plyne ze samotného odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale ani jeden z těchto podkladů není obsahem správního spisu v nyní řešené věci. Totéž pak platí pro historické letecké snímky pozemku p. č. XB, které jsou dle žalovaného dostupné na jím uvedené internetové adrese. Z citované pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že se ve všech třech případech jedná o zcela zásadní podklady, o něž se celé odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k této odvolací námitce opírá. Jediným podkladem zmíněným v této části odůvodnění napadeného rozhodnutí, který je ve správním spise založen, je vyjádření obce Močerady, tedy účastníka správního řízení se zjevně odlišnými zájmy, než které v řízení zastávala žalobkyně. Založit jen na něm vypořádání odvolací námítky žalobkyně, je proto nepřijatelné (nehledě na to, že závěrům žalovaného samy o sobě neposkytují dostatečnou oporu).
45. Ačkoliv tedy v nyní projednávané věci žalovaný potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, je z citovaných částí rozhodnutí správních orgánů obou stupňů zřejmé, že oproti němu vycházel z rozšířeného okruhu podkladů. Zatímco správní orgán I. stupně při svém hodnocení otázky současné existence oplocení (a vrat) pozemku p. č. XB a vjezdu na něj vycházel z nijak blíže nepodloženého závěru, že vrata byla odstraněna, vjezd není v terénu znatelný a z toho, že žalobkyně podala žádost o územní rozhodnutí nové stavby oplocení včetně vjezdových vrat, což mu bylo zřejmě známo z jeho úřední činnosti (příslušná žádost není obsahem správního spisu), žalovaný rozšířil okruh podkladů již o dvě procesní rozhodnutí pocházející z daného územního řízení, z nichž čerpá konkrétní skutkové závěry, dále o historické letecké snímky uvedeného pozemku a o vyjádření obce Močerady

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

k odvolání žalobkyně.

46. Samotné rozšíření okruhu podkladů pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení je situací, která nejenže není správním řádem vyloučená, ale běžně k ní dochází. I ona však podléhá určitým pravidlům. Přinejmenším je nutno trvat na tom, že nastane-li taková eventualita a odvolací správní orgán vychází z širšího okruhu podkladů, než který je součástí správního spisu, musí 1) tyto podklady do správního spisu doplnit, 2) s nimi procesně řádným způsobem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k těmto podkladům vyjádřit. V právní větě svého rozsudku ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34, jenž se sice věcně týká jiného způsobu rozhodnutí o podaném odvolání, ale jeho závěry jsou přenositelné i na situaci, jež nastala v nyní projednávané věci, konstatoval Nejvyšší správní soud (podtržení připojil Krajský soud v Plzni): „*Zrušení rozhodnutí a vrácení věci odvolacím orgánem zpět na první stupeň [§ 90 odst. 1 písm. a) správního řádu] je až krajní možností, jak řešit vady rozhodnutí prvního stupně zjištěné v odvolacím řízení. Pokud je možné napadené rozhodnutí změnit [§ 90 odst. 1 písm. c) správního řádu], je odvolací orgán povinen tak v zájmu hospodárnosti řízení učinit (§ 6 odst. 2 správního řádu). Za tímto účelem je oprávněn provést v odvolacím řízení potřebné důkazy a doplnit další nezbytné podklady, musí s nimi ovšem seznámit účastníky řízení a umožnit jim se k nim vyjádřit. (...).“*
47. V projednávané věci však žalovaný tento postup nedodržel. Nejenže s novými podklady pro vydání svého rozhodnutí neseznámil účastníky řízení postupem podle § 36 odst. 3 správního řádu, ale tyto podklady se ani nestaly součástí správního spisu. Pokud se skutkové závěry rozhodnutí správního orgánu opírají o podklady, které vůbec nejsou součástí správního spisu, pak je nutno uzavřít, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, nemá ve správních spisech oporu. Takové rozhodnutí je zatíženo vadou podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Tak je tomu i v tomto případě.
48. Ačkoliv by totiž v poměrech projednávané věci bylo možno přihlédnout k tomu, že jak na historické snímkování pozemku p. č. XB (byť tak činil ve vztahu k roku 2012 a žalovaný správní orgán k rokům 2015 a 2017), tak na podklady pocházející z územního řízení vedeného pod sp. zn. 1477/2021/SÚ, odkazovala i sama žalobkyně, takže jí zjevně jsou známy, pročez vada spočívající v jejím neseznámení s těmito podklady, by nemusela být nutně fatální (k tomu srovnej např. závěry obsažené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2009, č. j. 11 Ca 10/2009-50), absence těchto podkladů ve správním spise však již fatální bezesporu je. Správní orgány nemohou vyvozovat své závěry z podkladů, které nejsou obsaženy ve správním spise. Právě k takové vadě přitom v projednávaném případě došlo.
49. K dalšímu obsahu tohoto žalobního bodu soud konstatuje, že úvahy žalobkyně týkající se otázky existence vjezdu na pozemek p. č. XB jsou t. č. předčasné, neboť nejprve je potřeba zajistit, aby skutkové závěry, ke kterým dospěl žalovaný v napadeném rozhodnutí, měly náležité podklady ve správním spise, aby se s těmito podklady mohli seznámit účastníci řízení a eventuálně se k nim vyjádřit. Není věcí soudu ve správním soudnictví, aby dával pokyny správním orgánům, jak reagovat na případné námitky a tvrzení účastníků řízení k podkladům, které teprve budou do správního spisu zakládány. V tomto směru je třeba respektovat přezkumnou roli správního soudu a ponechat prostor správním orgánům, aby se s takovými případnými námitkami či tvrzeními vypořádaly nejprve ony samy.
50. V dalším žalobním bodu žalobkyně namítla nesplnění ochranných pásem inženýrských sítí v místě vjezdu na její pozemek p. č. XB. Konkrétně uvedla, že její odvolací námitka nebyla žalovaným zcela vypořádána. V té části, ve které vypořádána byla, vycházel žalovaný ze

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

svého závěru, že vjezd na pozemek p. č. XB není stávající, což žalobkyně považuje za nesprávné a nezákonné.

51. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uplatnila námitku tohoto znění: „7. *Nejsou splněna ochranná pásma inženýrských sítí (hloubky, pevnosti potrubí) v místě našeho vjezdu – omezuje vjezd našich vozidel na pozemek p. č. XB z hlediska nosnosti.*“ Navázala tak na své námitky uplatněné již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, v nichž uvedla: „3. *Nejsou splněna ochranná pásma inženýrských sítí (zejména dešťové kanalizace u našeho pozemku).*“ - námitka uplatněná dne 8. 6. 2021, respektive: „2. *Nejsou splněna ochranná pásma inženýrských sítí (hloubky, pevnosti potrubí) v místě našeho vjezdu.*“ - námitka uplatněná dne 23. 7. 2021.
52. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí na tyto námitky konstatoval následující: „*Na uvedenou námitku žadatel reagoval tak, že přepracoval projektovou dokumentaci a předmětnou dešťovou kanalizaci vyřešil jiným způsobem, a to tak, že se již nenavrhuje vést při hranici se sousedním pozemkem XB k.ú. X, ale je vedena kolem objektu tak, že již s uvedeným pozemkem nesousedí.*“
53. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný k uplatněné odvolací námitce žalobkyně uvedl: „*Ad 7. Jak již uvedl odvolací orgán v předchozím bodě, vjezd na pozemek parc. XB v k.ú. X není stávající, tudíž omezení vjezdu z hlediska nosnosti je námitka neopodstatněná. V zeleném pásu se v sousedství pozemku parc. č. XB nachází kanalizační přípojka od ČOV do kanalizace BT 300. Dle projektové dokumentace „Močerady, č. kat X, XA Výstavba hasičské zbrojnice, ČOV“ zpracované Ing. Michaelou Tancošovou, autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství ČKAIT 0202320, bude kanalizační přípojka uložena v hloubce cca 1m dle platných právních předpisů a normových hodnot pro umístění stavby mimo komunikaci. Napojení na BT 300 bude též mimo komunikaci.*“
54. Z citace odvolací námitky je zřejmé, že žalobkyně nijak nekonkretizovala, jakých konkrétních inženýrských sítí se její obava o zachování ochranných pásem týká. Svou námitku formulovala jen velmi vágně a nekonkrétně, pominula jakoukoli vazbu na projektovou dokumentaci, jejímž prostřednictvím mohla své námitky precizovat, aby bylo jasné, jakých konkrétních inženýrských sítí se její obavy týkají, čím jsou zdůvodněny apod. Ve stejné míře obecnosti je pak formulován i tento žalobní bod. I v něm soud postrádá konkrétní údaj o inženýrské síti (inženýrských sítích), o zachování jejichž ochranných pásem má žalobkyně obavy. Hovoří-li žalobkyně o omezení vjezdu jejích vozidel z hlediska nosnosti, postrádá soud ve formulaci této žalobní námitky konkretizaci, z čeho konkrétně tyto obavy vyplývají (např. nároky na nosnost, způsob užívání vjezdu z hlediska typu vozidel, když ze správního spisu vyplývá, že areál provozovaný žalobkyní má vjezdů několik, který konkrétní parametr které konkrétní inženýrské sítě těmto potřebám neodpovídá apod.). Pokud tedy žalobkyně hovoří o tom, že její odvolací námitka byla žalovaným vypořádána toliko částečně, bylo její povinností také uvést, v čem konkrétně bylo toto vypořádání nedostatečné. Soud rozhodující ve správním soudnictví v řízení proti rozhodnutí správního orgánu je ve svém přezkumu zásadně omezen vymezením žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) a není oprávněn, tím méně povinen, za žalobce jejich argumentaci jakkoli domýšlet či dotvářet. Takovým způsobem by soud vybočil ze své role nestranného orgánu a porušil by rovnost účastníků řízení.
55. Následná pasáž tohoto žalobního bodu, v níž žalobkyně uvádí, že postup správních orgánů, které nedostatečně vypořádaly její argumentaci, může mít za následek zvýšenou míru poškození inženýrských sítí v důsledku jejich nedostatečné ochrany, což může mít

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vzápětí i omezení ve využívání vjezdu žalobkyně na její pozemek p. č. XB, je v této podobě čistě hypotetickou spekulací. Ani v této části své žalobní argumentace žalobkyně neuvedla, že určitá inženýrská síť je ohrožena, že její ochranné pásmo není dodrženo apod. Na základě této argumentace však není možný jakýkoli přezkum: žalobkyně se jejím prostřednictvím fakticky domáhá kompletně nového posouzení splnění podmínek, které správní orgány v projednávané věci již provedly, aniž by sama byla schopna své výhrady konkretizovat.

56. Jedinou inženýrskou sítí, kterou žalobkyně ve svých podáních vůči správním orgánům konkrétně zmínila, byla dešťová kanalizace. Tou se také rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, jak je patrné ze shora uvedených citací jejich rozhodnutí, zabývala a obsahovala vypořádání námitek žalobkyně. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že jiná inženýrská síť než kanalizace, nemá se sousedstvím pozemku p. č. XB souvislost. Žalobkyně tento závěr nijak nezpochybnila. Neuvedla, čím se měl nad rámec uvedeného žalovaný zabývat, co konkrétně pominul, a proč je to v dané věci relevantní.
57. Soud proto konstatuje, že odůvodnění napadeného rozhodnutí v dané části odpovídá tomu, jak žalobkyně formulovala svou odvolací námitku.
58. Přisvědčit žalobkyni je možno jen potud, pokud poukazuje na to, že žalovaný vyšel při vypořádání její odvolací námítky i z toho, že vjezd na pozemek p. č. XB není stávající. Jak soud uvedl ve vypořádání předchozího žalobního bodu, tento skutkový závěr nemá ve správním spise t. č. dostatečnou oporu, a proto nemůže představovat ani podklad pro vypořádání této odvolací námítky. Jedině v této části je tento žalobní bod důvodný.
59. V dalším žalobním bodu žalobkyně namítá vzdálenost schvalované stavby od hranice jejího pozemku p. č. XB. I tento žalobní bod obsahuje dílčí námítky, konkrétně nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti.
60. Uvedený žalobní bod vychází z námítky uplatněné žalobkyní v rámci správního řízení dne 8. 6. 2021 v této podobě: „2. Stavba je osazena 0,9 m (přesah střechy 0,4 m) od naší hranice pozemku – není předem odsouhlaseno a zároveň není povolena výjimka o umístění stavby do menší vzdálenosti než 2 m od společné hranice (dle zákona č. 183/2006 Sb, § 25).“ V námitce ze dne 23. 7. 2021 pak žalobkyně uvedla: „2. Stavba je osazena 0,9 m (přesah střechy 0,4 m) od naší hranice pozemku – není předem odsouhlaseno a zároveň není povolena výjimka o umístění stavby do menší vzdálenosti než 2 m od společné hranice v případě rodinného domu. Chyběně určena vzdálenost objektu od hranice pozemku (není zohledněn přesah střechy).“
61. Správní orgán I. stupně tuto námitku ve svém rozhodnutí vypořádal následujícím způsobem: „Stavební zákon přímo neukládá, jaká má být vzdálenost od sousední hranice u tohoto typu stavby. Obecně se má zato, že odstupy musí umožňovat údržbu staveb, splňovat zejména požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, požární bezpečnosti. U takto umístěných staveb ze stavebního zákona nevyplývá povinnost doložit odsouhlasení jejich umístění od vlastníka sousedního pozemku a ani nepodléhají povolení výjimky na umístění stavby do menší než 2 metrové vzdálenosti od společné hranice. Vzájemné odstupy staveb řeší ustanovení § 25 vyhl. č. 501/2006 Sb., vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území. Předmětná stavba se pak posuzuje podle § 25 odst. 1 vyhl. č. 501/2006 Sb., kde se přímo nevymezují konkrétní vzdálenosti od hranic pozemků, ale musí být splněny požadavky, které se v tomto ustanovení uvádějí. Zmiňovaný přesah střechy se kolmo promítá na obecní pozemek parc.č. XA a X a nijak nezasahuje na sousední pozemek parc.č. XB k.ú. X. Jeho umístění je zřejmé z koordinačního situačního výkresu, kde je graficky znázorněn a dále z výkresu krovu, kde je jeho vzdálenost od obvodové zdi vyznačena kótou 450 mm + osazení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

okapového žlabu. Stavba hasičské zbrojnice se umísťuje na pozemku parc.č. XA a X k.ú. ve vzdálenosti 0,9 m od jihovýchodní hranice s pozemkem parc.č. XB k.ú. X, z čehož vyplývá, že ani přesahem střechy včetně osazeného okapového žlabu nezasáhne nad sousední pozemek parc.č. XB k.ú. X.“

62. Na toto vypořádání své námitky reagovala žalobkyně v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně takto: „9. Stavba je osazena 0,9 m (přesah střechy 0,4 m) od naší hranice pozemku – není předem odsouhlaseno a zároveň není povolena výjimka o umístění stavby do menší vzdálenosti než 2 m od společné hranice v případě rodinného domu č. p. 51. Chybně určena vzdálenost objektu od hranice pozemku (není zohledněn přesah střechy) – vzdálenost od hranice pozemku je dán přesahem střechy.“
63. V napadeném rozhodnutí žalovaný tuto odvolací námitku vypořádal tímto způsobem: „Ad 9. Námitkou týkající se vzdálenosti stavby od hranice sousedního pozemku se zabýval detailně stavební úřad v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí a odvolací orgán se s jeho názorem ztotožňuje. Jedná se o stavbu občanské vybavenosti, pro kterou se neaplikuje § 25 odst. 2 a 5 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, který vždy hovoří o stavbách rodinných domů nebo na pozemcích rodinných domů. Vzájemné odstupy staveb se tedy posuzují podle § 25 odst. 1 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, musí splňovat zejména požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické a požární ochrany. Stavba je navržena tak, že svým vzhledem kopíruje urbanistický a architektonický charakter obce, nad toto orgán územního plánování vydal pro stavbu souhlasné závazné stanovisko. Z hlediska vlivu stavby na životní prostředí byla stavba posouzena příslušným dotčeným orgánem odborem životního prostředí v rámci koordinovaného závazného stanoviska ze dne 28.06.2021 čj. MUHT 9085/2021. Záměr z hlediska hygienických požadavků posoudila Krajská hygienická stanice podle zákona č. 258/2000Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů ve znění pozdějších předpisů a vydala dne 25.06.2021 pod čj. KHSPL/16648/21/2021 souhlasné závazné stanovisko. Stavbu z hlediska její požární bezpečnosti posoudil Hasičský záchranný sbor Plzeňského kraje a vydal dne 28.06.2021 čj. HSPM-1003-6/2021 DO na základě dokumentace a zpracovaného požárně bezpečnostního řešení stavby souhlasné koordinované závazné stanovisko. Odvolací orgán k tomuto pouze doplňuje, že požárně nebezpečný prostor nepřesahuje na sousední pozemek. Stavební úřad potažmo pak odvolací orgán dále ověřil, zda lze provádět údržbu stavby, toto je zajištěno, protože stavba se nachází na otevřené ploše návsí a přístup je k ní ze všech stran volný. Vzájemné odstupy stavby nebytové ve vztahu ke stavbě pro bydlení se dále posuzují podle § 25 odst. 4 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území, který stanoví, že odstup mezi budovami musí být roven minimálně výšce vyšší z protilehlých stěn, což platí v případě, že jsou ve stavbě pro bydlení okna obytných místností. Z koordinálního situačního výkresu vyplývá, že vzdálenost rodinného domu čp. 51 a hasičské zbrojnice je 9,05 m což je více než je výška stěny hasičské zbrojnice směrem ke stavbě pro bydlení, stejně tak rodinný dům má stěnu směrem k hasičské zbrojnici pouze do výšky přízemí tzn. že výšky daleko nižší než je vzájemná vzdálenost staveb. I toto ustanovení vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území je splněno. Odvolatel uvádí, že vzájemné odstupy se měří od přesahu střechy, k tomuto odvolací orgán uvádí, že dle § 25 odst. 8 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území se vzájemné odstupy měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, balkónů, lodžii a teras staveb. Toto ustanovení nehovoří o přesahu střechy. Pouze ust. § 23 odst. 2 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území stanoví, že stavby se umísťují tak, aby stavba ani její část nepřesahovala na sousední pozemek. Toto je splněno, protože přesah střech nezasahuje na sousední pozemek.“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

64. Soud především konstatuje, že napadené rozhodnutí není v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů může být způsobena především nedostatkem skutkových důvodů rozhodnutí, např. pokud se správní orgán nezabýval všemi relevantními okolnostmi věci (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75), není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů učinil své skutkové závěry a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak vzniká zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (i implicitně) reagovat.
65. Takovou vadu však soud v napadeném rozhodnutí neshledal, neboť všechny závěry, ke kterým žalovaný dospěl, mají svůj podklad ve správním spisu. Lze toliko připustit, že žalovaný opomněl, že stavba hasičské zbrojnice skutečně není umístěna zcela na otevřené ploše návsi, když z projektové dokumentace vyplývá, že částečně má skutečně sousedit s pozemkem p. č. XB právě s odstupem 0,9 m od hranice tohoto pozemku na jihovýchodě a 4,5 m na jihozápadě. Tato dílčí nepřesnost však není natolik závažná, aby způsobila nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalobkyně pak nadto ani sama nespecifikuje, v čem konkrétně má nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívat: pokud v žalobě hovoří o obecných floskulích a absenci vypořádání požadavků plynoucích z vyhlášky č. 501/2006 Sb., opomíná uvést, které konkrétní požadavky byly žalovaným opomenuty. Stejně tak pokud žalobkyně tvrdí, že žalovaný nepředkládá odůvodněné a podložené závěry vycházející z posouzení veškerých podkladů a místních souvislostí při aplikaci příslušných právních předpisů, bylo na místě, aby uvedla, které závěry jsou podle jejího závěru nepodložené, které místní souvislosti snad byly žalovaným opomenuty a která hlediska vyplývající ze kterých příslušných právních předpisů byly pominuty. To však žalobkyně nečiní, a i v této části žaloby se tak spokojila jen se zcela vágním vymezením své žalobní námítky.
66. Namítá-li žalobkyně, že se žalovaný vůbec nezabýval možným rušením jejího vlastnického práva předpokládanými emisemi, které bude stavební záměr, případně následná stavba působit ve vztahu k nemovitostem v jejím vlastnictví, není jasné, jaké emise má konkrétně na mysli. Nadto má žalobkyně možnost se proti případným emisím, které by v průběhu provozu hasičské zbrojnice vznikaly, bránit pořadem práva, tj. cestou civilního řízení.
67. Soud proto konstatuje, že nezjistil, že by příslušná část napadeného rozhodnutí byla zatížena vadou nepřezkoumatelnosti.
68. Pokud pak jde o dílčí námitku nezákonnosti, je nutno uvést, že správní orgány posoudily podmínku vzdálenosti stavby hasičské zbrojnice od hranice s pozemkem p. č. XB správně podle § 25 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Podle citovaného ustanovení platí: *„Vzájemné odstupy staveb musí splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, například technickou infrastrukturu.“* Ustanovení o minimálním odstupu staveb jsou obsažena v § 25 odst. 2 a 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., která však na stavbu hasičské zbrojnice nedopadá. Samotná vzdálenost od pozemku p. č. XB v délce 0,9 m na jihovýchod a 4,5 m na jihozápad tak není nezákonná. Nelze souhlasit se žalobkyní, ani pokud jde o její názor, podle něhož si nedovede představit údržbu stavby Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

hasičské zbrojnice z té strany, ve které ji od pozemku p. č. XB dělí vzdálenost 0,9 m. Jak je totiž patrné z celkového katastrálního situačního výkresu uvedené stavby, má s pozemkem žalobkyně p. č. XB v této vzdálenosti sousedit na jihovýchodě toliko v části své stěny. Jednak se tedy žalobkyně v této dílčí námitce omezila toliko na zpochybnění závěru správních orgánů, aniž by však sama prokázala, že skutečně není možné z této strany provádět údržbu stavby hasičské zbrojnice, jednak je patrné, že přístup k této straně budovy lze každopádně bez obtíží zajistit z té její části, kde ji od pozemku p. č. XB dělí podstatně větší vzdálenost. Nelze navíc přehlédnout, že současná stavba hasičské zbrojnice je pozemku žalobkyně p. č. XB ještě blíže než nově navržená stavba. Sama žalobkyně přitom o žádných komplikacích spojených s její údržbou nehovoří.

69. Konečně se soud v rámci vypořádání tohoto žalobního bodu zabýval tvrzením žalobkyně, že se správní orgány nezabývaly souladem umísťované stavby s požadavky zakotvenými v § 23 vyhlášky č. 501/2006 Sb., přičemž však jmenuje pouze ustanovení § 23 odst. 2 této vyhlášky. Žalobkyně má za to, že umístěním stavby hasičské zbrojnice dojde a trvale bude docházet ke znemožnění zástavby jejího pozemku p. č. XB. Umístění stavby hasičské zbrojnice komplikuje umístění žalobkyní dlouhodobě požadovaného oplocení ale i realizaci záměru stavby nové haly na tomto pozemku.
70. Podle § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., platí: „*Stavby se umísťují tak, aby stavba ani její část nepřesahovala na sousední pozemek. Umístěním stavby nebo změnou stavby na hranici pozemků nebo v její bezprostřední blízkosti nesmí být znemožněna zástavba sousedního pozemku.*“
71. Soud k této dílčí námitce především konstatuje, že z obsahu správního spisu se podává, že žalobkyně tuto námitku v rámci správního řízení nikdy neuplatnila. Neupozornila tedy správní orgány na svůj záměr vybudovat na pozemku p. č. XB novou halu. Nelze proto vytýkat správním orgánům, že ve svých rozhodnutích specificky tuto otázku neřešily, neboť není možno po správních orgánech požadovat, aby se zabývaly hypotetickými možnostmi dalšího stavebního vývoje na všech sousedících pozemcích. Ani žalobkyni přitom nesvědčí právo očekávat, že pozemky sousedící s jejím pozemkem nebudou zastavovány ve prospěch jejich možných budoucích záměrů s jejím pozemkem.
72. K samotné žalobní argumentaci je pak nutné uvést, že žalobkyně opět nijak nekonkretizuje, jakým způsobem by stavba hasičské zbrojnice měla sama o sobě (resp. v důsledku své vzdálenosti od pozemku p. č. XB) znemožnit stavbu plotu nebo nové haly. Pozemek žalobkyně p. č. XB má rozlohu téměř 1 000 m² a taková obava se *prima facie* nejeví bez příslušné argumentace jako příliš pravděpodobná. Při umísťování a povolování těchto záměrů žalobkyně bude nepochybně nutno přihlédnout i ke stavbě hasičské zbrojnice, ale to není nic, co by mohlo být pro žalobkyni jakkoli překvapivé. Neexistuje žádný právní důvod, proč by stavební záměry žalobkyně měly mít automatickou a fakticky ničím neomezenou přednost před stavebními záměry obce Močerady či jiných vlastníků sousedních pozemků. Přijal-li by soud argumentaci žalobkyně, znamenalo by to, že žádný z vlastníků pozemků sousedících s pozemky žalobkyně, by nemohl na těchto pozemcích stavět, neboť by to koneckonců vždy mohlo ohrozit či ztížit pozici žalobkyně při realizaci jejích stavebních záměrů. Ustanovení § 23 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb. však není právním prostředkem, jehož prostřednictvím by si vlastník konkrétního pozemku mohl vymoci, aby sousední pozemky nebyly rozvíjeny.
73. V předposledním žalobním bodě žalobkyně tvrdí, že projektová dokumentace nesplňuje požadavky vyhlášky č. 289/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Tento žalobní

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

bod se fakticky skládá ze dvou dílčích námitek.

74. V prvé z nich poukazuje žalobkyně na to, že žalovaný nevypořádal její odvolací námitku spočívající v tvrzení, podle něhož základová spára stavby hasičské zbrojnice není umístěna v nezámrné hloubce, což ohrožuje její stabilitu. Ve druhé dílčí námitce pak žalobkyně tvrdí, že projektová dokumentace předložená stavebníkem není v souladu s § 1d a přílohou 8 vyhlášky č. 499/2006 Sb., neboť není úplná, protože v ní chybí např. vymezení vytyčení stávajících a navrhovaných ochranných a bezpečnostních pásem.
75. Pokud jde o první dílčí námitku, zjistil soud ze správního spisu, že žalobkyně ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedla (citováno včetně chyb): „12. *Projektová dokumentace neplní OTP – zejména – tepelná technika (skladby, detaily, není splněna výška hydroizolace na upraveném terénu, úroveň základové spáry není v nezámrné hloubce a tím není zajištěna stabilita, chybí zábradlí schodišť.... atd.)*“.
76. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto odvolací námitku vypořádal takto: „*Ad 11. a 12. Tato námitka byla uplatněna v rámci projednání bez bližší specifikace, v čem spatřují odvolatelé dokumentaci nepřesnou. Odvolací orgán přezkoumal předloženou dokumentaci a dle jejího názoru je pro potřeby společného povolení záměru dostatečná. Nejedná se o prováděcí dokumentaci, ve které se jednotlivé stavby detailněji rozkresluje. Je čistě na investorovi spolu s prováděcí firmou, zda zadá vypracování prováděcí dokumentace. Dokumentace předložená k žádosti je zpracována podle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů. A stavební úřad potažmo odvolací orgán nemůže po žadateli požadovat nic nad podklady stanovené prováděcími předpisy. Geometrické zaměření stávajících sítí tzv. vytyčení sítí se provádí až před započítím výkopových prací. Na základě skutečností zjištěných ze spisového materiálu bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Námitky týkající se splnění OTP – zejména tepelné techniky přesahují § 94n odst. 3 stavebního zákona, neboť tepelná technika budovy nemůže ovlivnit vlastnická práva k sousedním pozemkům.*“
77. Jakkoli lze tedy žalovanému přisvědčit, že odvolací námitka žalobkyně byla formulována dosti obecně, přesto její část dopadající na hloubku základové spáry je v ní vymezena konkrétně. Není přitom možno přitakat žalovanému, že tato část odvolací námitky přesahuje vymezený okruh věcí, v němž mohla žalobkyně námitky vznášet, podle § 94n odst. 3 stavebního zákona. I s ohledem na odstup stavby hasičské zbrojnice od pozemku p. č. XB bylo namístě uplatněnou námitku výslovně vypořádat. To se však nestalo a v tomto ohledu je napadené rozhodnutí skutečně nezákonné, neboť vypořádání uplatněných námitek účastníků řízení je esenciální součástí odůvodnění rozhodnutí správního orgánu.
78. Jde-li pak o druhou uplatněnou dílčí námitku, pak z § 1d vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb vyplývá předepsaný rozsah dokumentace pro vydání společného povolení (pro různé typy staveb). Ten je pak dále rozveden v příloze č. 8 k této vyhlášce. Pokud tedy žalobkyně tvrdí, že projektová dokumentace pro stavbu hasičské zbrojnice má podstatné deficiency, označuje správně relevantní právní předpisy, nicméně nelze přehlédnout, že tyto otázky již naopak jednoznačně přesahují její právní sféru. Je totiž zásadně věcí příslušných správních orgánů, aby přezkoumaly obsah projektové dokumentace z pohledu požadavků, které na ni kladou relevantní právní předpisy, popř. ze zjištěných nedostatků vyvodily důsledky. Není to však věcí další účastníků společného řízení, okruh jejichž přípustných námitek vymezuje § 94n odst. 3 stavebního zákona. Poukazuje-li pak žalobkyně na absenci vytyčení stávajících a navrhovaných ochranných a bezpečnostních pásem, není vůbec jasné, jakým způsobem by se taková absence, byť by byla i shledána, dotýkala jejího vlastnického práva k pozemku p. č. XB. Jedině způsobem

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

tvrzením, kterým označené nedostatky projektové dokumentace plausibilně „propojí“ se svou právní sférou (např. ochranou svého vlastnického práva), přitom může žalobkyně dosáhnout přezkumu těchto námitek.

79. Z úpravy soudního řízení správního totiž vyplývá, že v něm soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu pak může podat zásadně jen ten, kdo tvrdí, že byl na *svých* právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení *svých* práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Žalobkyni však nesvědčí právo domáhat se zrušení napadeného rozhodnutí pro tvrzené nedostatky projektové dokumentace, o nichž ani netvrdí, že mají jakékoli dopady do jejího vlastnického práva k pozemku p. č. XB, resp. do jakýchkoli jiných jejích práv. Tato dílčí námitka tedy není důvodná.
80. Konečně se soud zabýval posledním žalobním bodem, ve kterém žalobkyně uvedla, že není řešena likvidace dešťových vod ze zpevněných ploch navrhované stavby, zejména odvod pozůstatků ropných a chemických produktů, resp. že její odvolací námitka zabývající se touto problematikou, byla nedostatečně vypořádána.
81. Žalobkyně ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně uplatnila námitku tohoto znění: „5. *Není řešena likvidace dešťových vod ze zpevněných ploch (zejména ropné produkty)- v případě kontaminace zpevněných ploch provozem hasičské zbrojnice dojde k ekologické zátěži rybníka a následně vodního toku. Není zřejmý sklon zpevněných ploch.*“
82. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto námitku vypořádal následujícím způsobem: „Ad 5. *Opět tato námitka nebyla uplatněna v řízení a svým obsahem nesplňuje § 94n odst. 3 stavebního zákona. Odvolací orgán se proto touto námitkou zabýval pouze ze své úřední povinnosti. Stavba je umístěna na návsi obce Močerady v prostoru kde již dnes je většina ploch vyasfaltovaných, dešťové vody stékají přirozeným způsobem do přilehlého rybníka. Z koordinační situace není zřejmé, že by na pozemku okolo hasičské zbrojnice měla být odstavována vozidla, která by způsobovala ekologickou zátěž pro okolí, není zde k tomu ani prostor. Z výkresu č. 7 (Řez 1 -1') je zřejmé, že stavba samotné hasičské zbrojnice je výše než terén komunikace o cca 0,8 m, tudíž dešťové vody ze zpevněných ploch budou, jak je uvedeno i v dokumentaci, volně odtékat do rybníka. Pozemek, na který se stavba umísťuje, je téměř rovina s mírným sklonem k rybníku. Za komunikací směrem od stavby k rybníku, která je zakreslena v koordinační situaci a je stávající, pouze bude opatřena novými asfaltovými povrchy jako oprava a rozšíření stávajících ploch poškozených stavbou, je plocha zeleně se sklonem do rybníka. Směrem k pozemku parc. č. XB je též pás zeleně se schopností vsaku dešťových vod. Samotná stavba „hasičské zbrojnice“ má dešťové vody svedeny do plastové podzemní nádrže, jejíž přepad je napojen na přípojku ČOV a dále do rybníka.*“
83. Takové vypořádání odvolací námítky považuje soud za vyčerpávající, nikoli nedostatečné, jak tvrdí žalobkyně. Ta v žalobě pouze znovu opakuje svou odvolací námitku, aniž by jakkoli reagovala na argumentaci žalovaného. Ten ve svém rozhodnutí v žádném případě nepřiznal možnost kontaminace rybníka, naopak jednoznačně uvedl, že není předpoklad, že by na pozemku okolo hasičské zbrojnice měla být odstavována vozidla, jež by způsobovala svému okolí ekologickou zátěž. Žalobkyni v žalobě zmíněný „logický předpoklad“, že hasičské vozy a nářadí, jež má být umístěné v hasičské zbrojnici, budou takovou zátěž představovat, popř. že v rámci zbrojnice má být manipulováno s některými chemickými látkami, je tak spíše pouhou nepodloženou spekulací. Žalobkyně k těmto svým tvrzením neuvádí nic konkrétního, opírá se pouze o své představy. Takovým

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

způsobem však nemůže zpochybnit odůvodnění napadeného rozhodnutí, které v této části vychází z projektové dokumentace. Odvolací námitka žalobkyně byla žalovaným řádně vypořádána. Tento žalobní bod proto není důvodný.

Závěr a náklady řízení

84. Soud dospěl k závěru, že ačkoliv převážná část žaloby není důvodná, je napadené rozhodnutí zatíženo vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., protože vypořádání odvolací námitky žalobkyně týkající se vjezdu na jí vlastněný sousední pozemek, se opírá o podklady, které vůbec nejsou součástí správního spisu. Kromě toho soud rovněž zjistil, že nebyla řádně vypořádána námitka žalobkyně týkající se problému hloubky umístění základové spáry (zda je či není umístěna v nezámrné hloubce) a případných dopadů této skutečnosti na statiku stavby hasičské zbrojnice. Tyto vady tak vedou soud k závěru, že jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému podle § 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 4 s. ř. s. Soud tak učinil rozhodnutím bez jednání, jak právní úprava obsažená v citovaném § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. umožňuje, neboť ani uskutečněné jednání by nemohlo na kasačním rozhodnutí soudu nic změnit, když vada napadeného rozhodnutí by v něm nemohla být odstraněna. Jevilo se tak procesně efektivnějším jednání nekonat a nezvyšovat náklady řízení, jež zatěžují účastníky i osoby zúčastněné na řízení.
85. V dalším průběhu řízení bude věcí žalovaného, aby odstranil vytknuté vady svého rozhodnutí, resp. postupu, který jeho vydání předcházel, a to zejména doplněním správního spisu o podklady, z nichž žalovaný vycházel při vypořádávání odvolací argumentace žalobkyně. Současně žalovaný vypořádá dílčí námitku, kterou v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádat opomněl.
86. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalobkyně, neboť napadené rozhodnutí bylo soudem zrušeno.
87. Přiznaná náhrada nákladů řízení je představována uhrazeným soudním poplatkem za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč, odměnou za právní zastoupení žalobce za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč: příprava a převzetí právního zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) a sepis a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Dále dvakrát náhradou hotových výdajů po 300 Kč. Jelikož je zástupce žalobkyně plátcem daně z přidané hodnoty, byla odměna zástupce za poskytnuté úkony právní služby a náhrada hotových výdajů navýšena o daň z přidané hodnoty ve výši 21 %, tedy o 1 428 Kč. Celková výše náhrady nákladů řízení tak činí 11 228 Kč.
88. Soud žalobkyni nepřiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby ve výši 1 000 Kč, jelikož s tímto návrhem nebyla žalobkyně úspěšná. Soud dále nepřiznal žalobkyni náhradu za podání ze dne 23. 3. 2022 zvané „Vyjádření žalobkyně k výzvě soudu“, jelikož toto podání obsahovalo toliko nesouhlas

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

s projednáním věci bez nařízeného jednání, netýkalo se tak samého merita věci.

89. Výrokem III. soud konečně rozhodl o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení podle § 60 odst. 5 s. ř. s. Podle citovaného ustanovení mají osoby zúčastněné na řízení právo na náhradu těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, jež jim soud uložil. V projednávané věci však soud osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil. Nemohly jim proto ani vzniknout náklady, jejichž náhradu by jim soud měl přiznat. Proto soud rozhodl tak, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 23. listopadu 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu